VIRUS

List učenika OŠ Sesvetski Kraljevec

godina V., broj 6. lipanj2014.

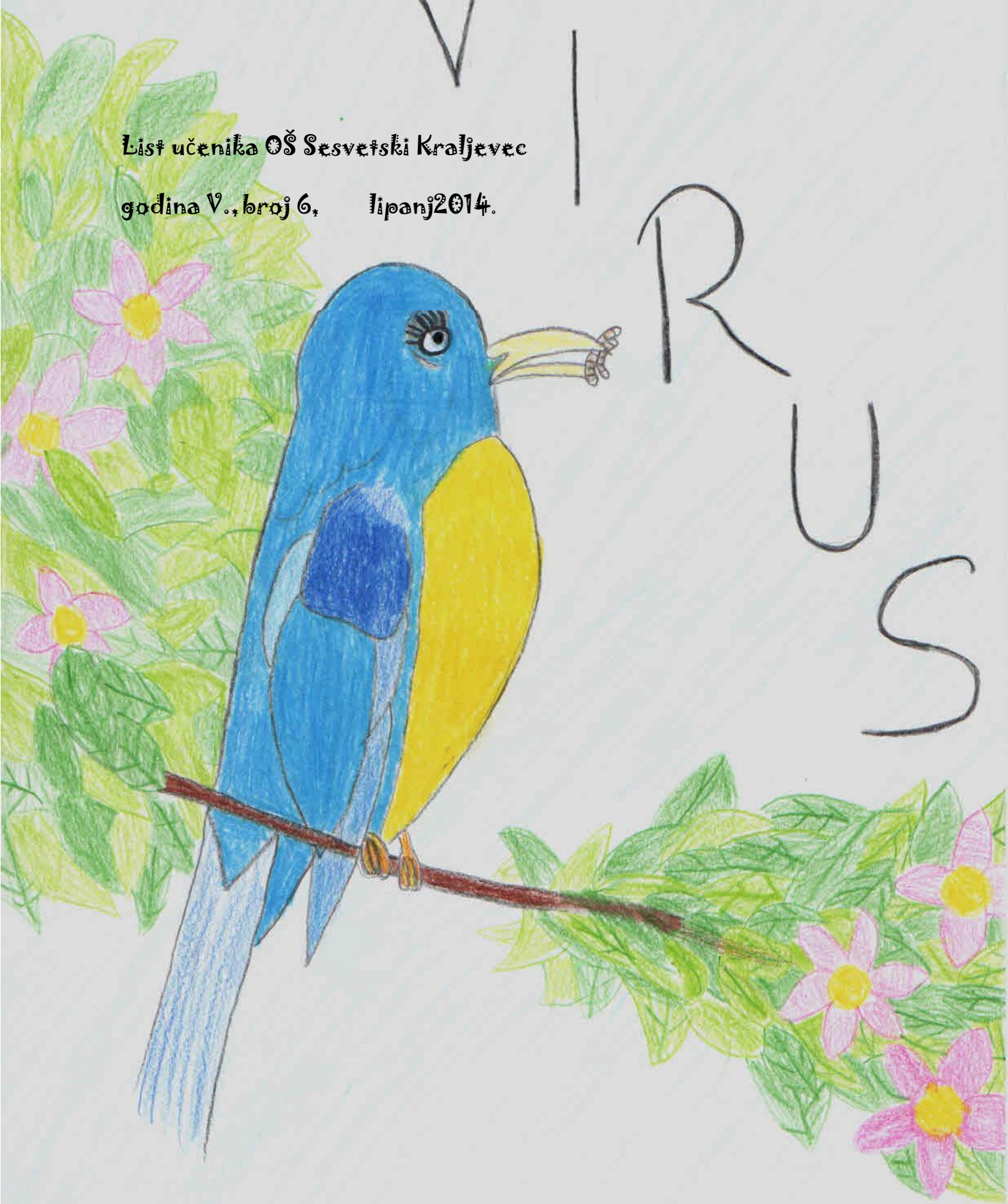

DANIELA GUJA 7.a

Sadržaj

Uvodnik..... **3**

U školi i oko nje..... **4**

Što smo posjetili?..... **18**

Športska događanja..... **23**

Sjećanja..... **32**

Literarni radovi..... **38**

Virus-List učenika OŠ Sesvetski Kraljevec, godina

V.,broj 6, lipanj2014.

Nakladnik: OŠ Sesvetski Kraljevec, 10361 Sesvetski

Kraljevec, Školska 10, tel.01/2046-615

Voditeljica novinarske grupe: Marina Slišković

Suradnica: Ivana Dragić

Uredništvo:Mia Markoč, Maja Jurković, Daniela Guja,

Lea Peranović, Lea Cvitkušić, Patricia Šimara,

Katarina Sara Gagulić, Matea Marjanović, Tadea Lažeta

Tisak: OŠ Sesvetski Kraljevec

UVODNIK

Ponovno smo skupa i ove školske godine. Zajedno ćemo uroniti u svijet mašte i znanja. Zašto volimo Virus?! Zabavan je i poučan – kao i prethodnih godina i ovaj put će vas Virus ostaviti bez daha svojim zanimljivim člancima o sportu, zanimljivim događajima, blagdanima...

Ove godine su s nama novi novinari, naše sedmašice: Patricia Šimara, Mia Markoč, Daniela Guja, Lea Cvitkušić, Lea Peranović, Tadea Lažeta, Katarina Sara Gagulić, Maja Jurković i Matea Marjanović. Naravno tu su i naše voditeljice:prof.Marina Slišković i prof. Ivana Dragić.

Hvala vam što čitate i volite Virus.

Uredništvo

Istarska avantura naših osmaša

Istarska avantura naših osmaša

Maturalno putovanje od 29.8. do 1.9. 2013. godine je bilo zanimljivo, poučno i s puno događanja. S našim profesoricama smo obišli mnoga istarska mjesta, a najzanimljiviji je bio obilazak glagoljaških mjesta: Roč i Hum. Hum je najmanji grad na svijetu koji nas je oduševio svojim kamenim ulicama i živopisno obojenim kućama.

Marina Slišković, prof.

Sportsko veselje

U ponedjeljak 07. 10. 2013. održan je Dan sporta. Učenici su u 9 sati bili u dvorištu škole i započeli sa rekreacijom. Bilo je mnogo aktivnosti za prijavu. Učenici su imali pravo ići na sport koji odaberu, a bilo je i međurazrednih sportova. Taj dan održao se zato da se učenici počnu zanimati za sportove i da održe svoju kondiciju.

Maja Jurković 7.a

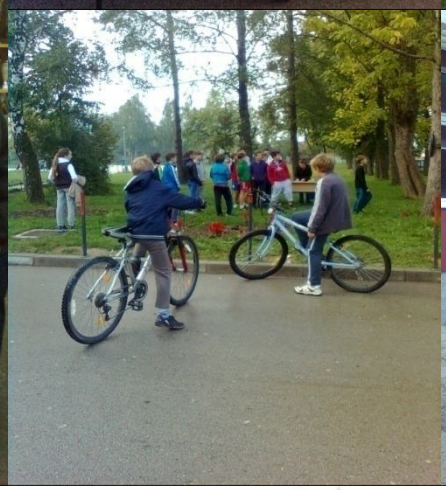

Dani kruha

Kao i svake godine već tradicionalno u našoj školi obilježavamo svečano Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje u mjesecu listopadu. Naše vrijedne mame i bake su nam pripremile puno kiflica,toplog domaćeg kruha i raznih slastica koje su bile izložene u holu naše škole. Također smo u dvorani škole imali i prigodnu priredbu. Lijepo smo se zabavili i uživali u raznim prigodnim jelima te poželjeli da nam čitava godina bude ispunjena radošću kakva se osjećala toga dana u našoj školi.

Lea Peranović, 7.a

BOŽIĆNA PRIČA U SESVETSKOM KRALJEVCU

Po dolasku u kinodvoranu u srijedu 18. 12. 2013., gdje se održavala priredba, prvo što sam vidjela je maštovito i veselo oslikana i izrađena scena. Sve je zračilo Božićnim duhom, a sa svih strana se mogao vidjeti trud malih domišljatih glavica i njihovih kreativnih učiteljica. Priredba je započela pjesmom mališana koji su bili skladno i slatko obučeni. Djevojčice su imale bijele košuljice i traper suknje, dok su dječaci nosili traperice te bijele košuljice s kravatama. Svojom izvedbom su zadivili sve, a pogotovo njihove roditelje, bake i djedove koji su ih ozarenih lica, radosno gledali i slušali. Tu je bila i odlična gluma, ples i kreativnost koju su djeca pokazala. Udahnuli su radost i veselje u naša srca, udahnuli su pravi duh Božića koji svi tako željno iščekujemo. Na kraju su nam svi učenici zajedno otpjevali i otplesali pjesmu, te nam zaželjeli sretan i blagoslovljen Božić, te još bolju i još uspješniju Novu 2014. godinu.

Tadea Lažeta, 7. A

Patricia Šimara, 7.a

MATEMATIKA NIJE BAUK

Naši učenici vole matematiku! Ove su godine postigli značajne rezultate na županijskim, državnim i drugim natjecanjima. Prisustvovali su i na petom ekipnom natjecanju Lucko u gimnaziji Lucijanka. Provod je bio dobar, uz mnoštvo zabave, ali i učenja.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ GEOGRAFIJE 2014.

U veljači 2014. godine išao sam na školsko natjecanje iz geografije. Dan prije mukotrpno sam učio i drugoga dana pobijedio. Profesorica mi je rekla da sam prošao na županijsko natjecanje. Bio sam vrlo sretan i uzbuđen zato jer sam znao da sam postigao dobar uspjeh.

Prije županijskog natjecanja rješavao sam ispite koje sam pronašao na Internetu. Svakog tjedna profesorica je provjeravala moje znanje. Dan prije ispita bio sam uzbuđen i pomalo preplašen zato jer sam mislio da ću zbog treme sve zaboraviti. Ujutro sam bio na povijesti, a zatim sam otišao s profesoricom na natjecanje. Shvatio sam da nemam tremu i da se svega sjećam. Profesorica me još u autu ispitala neke detalje. Za vrijeme ispita imao sam osjećaj da skoro sve znam. U učionici sam dobio samopouzdanje kada sam vidio svoje vršnjake kako su smireni. Napisao sam ispit za oko 45 minuta i imao sam još dovoljno vremena da pogledam jesam li preskočio neko pitanje. Međutim ako sam neko napisao krivo, nisam ga po pravilima smio ispraviti. Nakon ispita imali smo užinu. Profesorica nas je odvela kući. Kod kuće sam cijelog dana na Internetu tražio rezultate. Nisam znao na kojoj stranici, ali tada sam se sjetio da se natjecanje održalo u Osnovnoj školi Vukomerec. Potražio sam njihovu stranicu i nije bilo rezultata. Dva sata nakon najavljenog, rezultati su prikazani i vidio sam da sam završio na trećem mjestu. Bio sam vrlo zadovoljan i iznenađen zato jer nisam mislio da se mogu mjeriti s drugom djecom iz grada. Drugog dana u školi profesorica mi je čestitala i rekla da započnem s pripremama za državno natjecanje. Bio sam vrlo uzbuđen. Nakon mjesec dana, na Internetu sam vidio da ipak nisam prošao na državno natjecanje.

Bio sam pomalo razočaran, a pogotovo tada kada sam vidio da mi je nedostajao samo jedan bod.

Matija Vokić, 5.d

POSJET ZVJEZDARNICI ZAGREB

Dana 28. Veljače s profesoricama iz povijesti i geografije i ostalim razredima posjetila sam zvjezdarnicu Zagreb. Krenuli smo autobusom ispred škole u 17:10, a vratili smo se oko 20:20. Zvjezdarnica se nalazi na trećem katu Popovog tornja koji je smješten na Gornjem gradu. Prilikom dolaska poslušali smo predavanje o svemiru, odnosno Sunčevu sustavu koje nam je iznosio gospodin koji je znao odgovor na svako naše pitanje. Saznali smo da drugi planeti imaju isto prirodne satelite. Jupiterovi sateliti su Europa i Io. Marsovi sateliti su Deimos i Phobos. Neptunov satelit je Triton, a Uranov Ariel. Kao što znamo, Zemljin prirodni satelit je Mjesec. Naučila sam što je komet i da Pluton više nije planet nego da je on patuljasti planet. Bilo je to jako puno podataka koje i nisam baš najbolje razumjela. Predavanje je dugo trajalo, ali puno sam naučila. Poslije predavanja popeli smo se na krov da bi pogledali kroz teleskop planet Jupiter. Kada smo izašli van bilo je hladno i tresla sam se od hladnoće. Bila sam uzbuđena jer sam po prvi puta mogla kroz teleskop vidjeti neki planet. Jupiter se najbolje vidi u veljači, tako je rekao gospodin s predavanja koji nas je pratio i vodio kroz zvjezdarnicu. Bio je velik i okrugao s dvije crne pruge. Promatrala sam ga samo nekoliko sekundi jer su i drugi čekali na svoj red. Bilo je to kratko ali i zanimljivo iskustvo. Nakon tog predivnog pogleda spustili smo se u unutrašnjost tornja i izmjenjivali doživljaje kako je tko doživio i vidio Jupiter. Bili smo uzbuđeni i oduševljeni onim što smo vidjeli. Gospodin nam je podijelio časopise „Čovjek i svemir“ da ga prolistamo kod kuće. Čitajući ga neke stvari su mi bile poznate, podsjetili su me na predavanje. Došlo je vrijeme da krenemo kući. Iako sam bila umorna od cijeloga dana bila sam zadovoljna. U busu smo se zezali i prepričavali zanimljive događaje iz zvjezdarnice. Bilo je to jedno lijepo iskustvo. Nadam se da ću uskoro opet imati priliku posjetiti zvjezdarnicu Zagreb. Kada sam došla kući sve sam ispričala svojim roditeljima i bratu. Obećala sam im da ću ih prvom prilikom odvesti u posjet zvjezdarnici i da ću biti njihov vodič.

Stela Jurić, 5.D

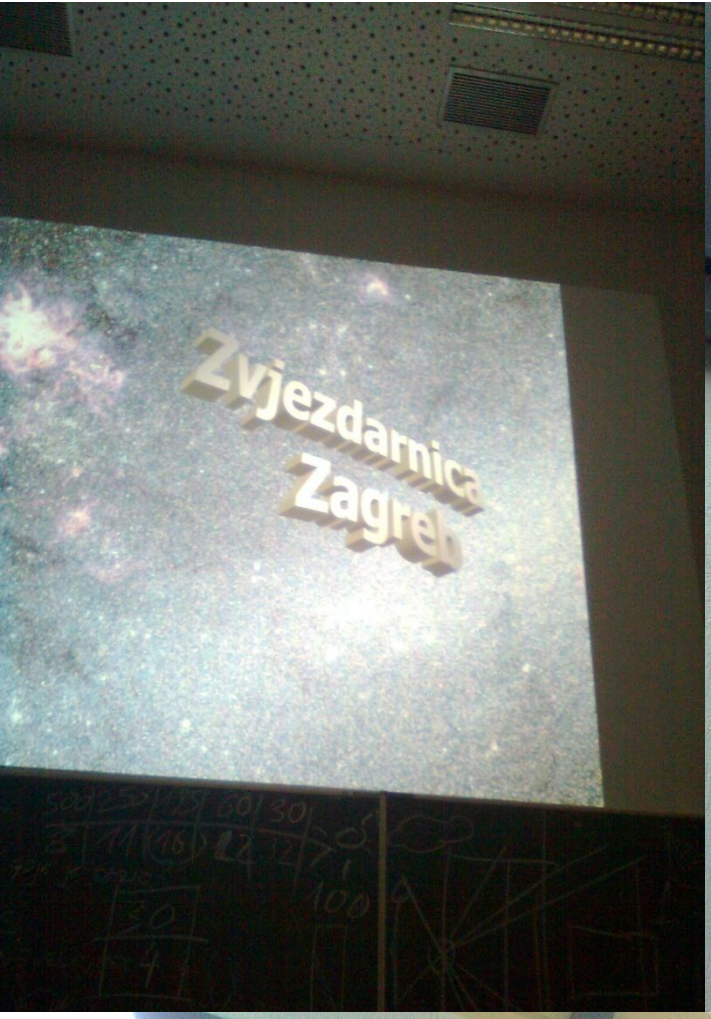
Zvjezdarnica
Zagreb

Zvjezdarnica
Zagreb

DANI HRVATSKOG JEZIKA

Povodom Dana hrvatskog jezika, 19.3.2014. godine, održana je priredba u našoj školi. Priredba je bila zanimljiva s raznim glazbenim i recitatorskim točkama, koje su pripremile profesorice hrvatskog jezika (Ivanka Tomašević, Jelena Peranović i Dijana Grbaš Jakšić) i učenici viših razreda.

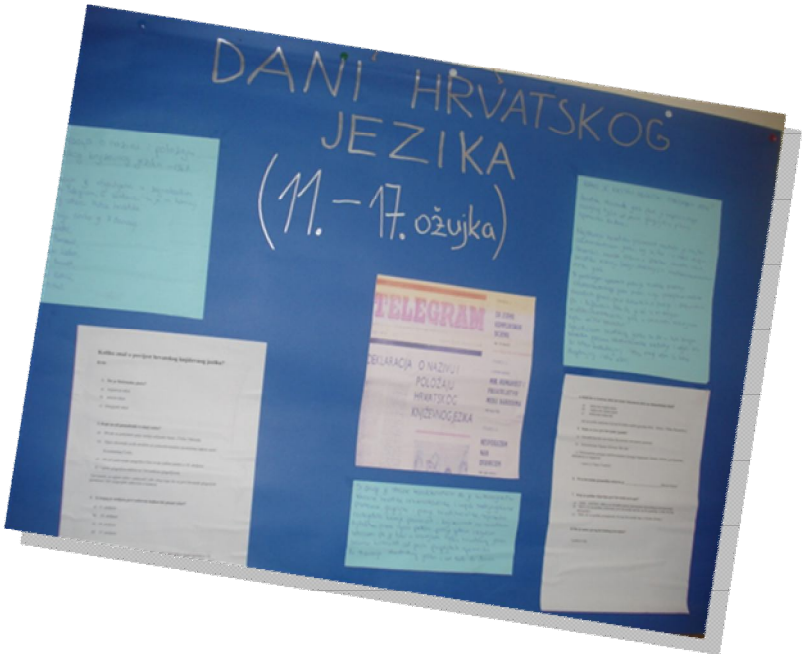

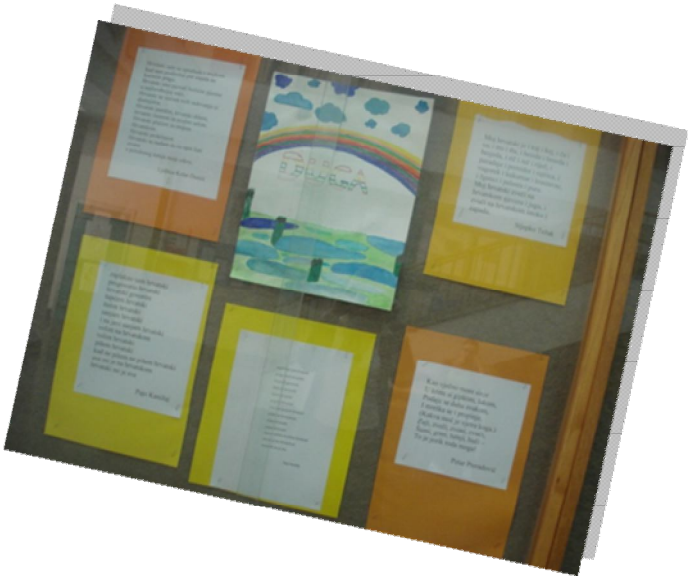

DUGA

PROGRAM PRIREDBE

1. Jezik roda moga, recitacija (grupa učenika 6.C)
2. F. Schubert: Impromthu u ES-duru, klavir (Maria Babić, 8.A)
3. Tam gde je najlepše, recitacija (Lucija Plivelić, 5.B)
4. V Zagorju, krasnoslov (Klara Postek, 6.A)
5. Iz dubine duše, flauta (Laura Hegeduš, 5.B)
6. Anđeo, krasnoslov (Ana Smetko, 5.A)
7. Moj hrvatski, recitacija (Tin Frančević, 6.B)
8. Zima, krasnoslov (Ana Vurbić, 6.A)
9. Dolazak proljeća, čitanje (Antonija Markota, 6.A)
10. V. Nazor: Hrvatski jezik, recitacija (Matej Lacković, 7.E)
11. F. Schubert: Dva scherza u B-duru (Lucija Matković, 8.B)
12. P. Kanižaj: Zaplakao sam hrvatski, recitacija (Mario Antunović, 7.E)
13. Ne dirajte mi ravnicu, tamburica (Renato Balija, 8.D)
14. Pjevam govorim i pišem hrvatski, čitanje (Luka Vidić, 8.C)
15. L. van Beethoven: Oda radosti, gitara (Jelena Matković, 5.E)

Djeluj zeleno

Naša škola također brine o prirodi! Dan planeta Zemlje nas podsjeća da se okoliš sve više uništava ljudskom krivnjom pa bi se i mi učenici trebali više angažirati kako bi se uništavanje smanjilo. U školi je počela akcija pod nazivom „Djeluj zeleno!“ Tom je akcijom Tisak htio pridonijeti očuvanju okoliša, a zauzvrat smo mogli osvojiti mnoge vrijedne nagrade. Od 10.

travnja do 10. svibnja 2014. godine sakupljali smo stari papir koji je kasnije odnesen na reciklažu. Akciji su se svojim radovima priključili i članovi likovne grupe. Svoja su mala remek-djela izložili u holu škole te tako pridobili pažnju ostalih učenika. Iako akcija više ne traje, i dalje možemo pridonijeti očuvanju okoliša - mnoge učenike uspijeli smo okrenuti na zelenu stranu!

Maja Jurković i Mia Markoč, 7.A

Dan škole

Dana 30.5.2014. u našoj crveno- bijeloj školi održao se Dan škole kojeg još zovemo i dan bez zvona. Tog dana su se održale radionice iz svih predmeta osim iz francuskog i vjeronauka. Sve radionice su mi se činile zanimljive, ali ja sam se odlučila za hrvatski. Pitate se zašto? Zato što ga jako volim, a pogotovo volim svoju profesoricu i razrednicu Marinu Sliškovič. Na radionici je bilo još mnogo učenika koji su bili stariji od mene. Radionicu su vodile učenice koje idu na novinarsku grupu te su nam prezentirale i govorile o našem školskom listu Virusu. Meni je bilo jako zabavno, ali nekima baš i nije jer nisu poštivali i slušali profesorice pa su morali otići kod svoje razrednice. Sve u svemu ja sam se jako zabavila i pamtit ću ovaj dan još dugo budući da i sama želim postati novinarka školskog lista Virus.

Pavla Račan, 5.d

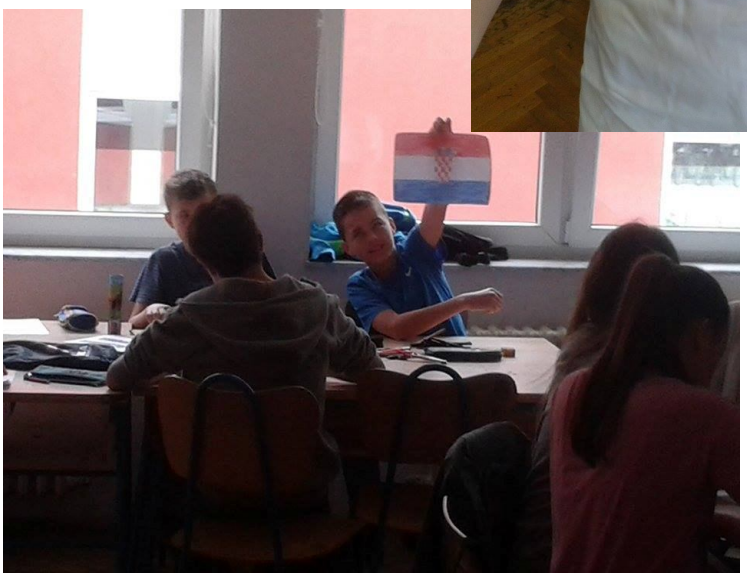

BRIJUNI

Napokon je došao dan koji su svi sedmaši željno i s radošću očekivali – izlet na Brijune. Još od ranog jutra tog dana, 30.04.2014. godine, školsko dvorište vrvjelo je djecom, autobusi su se sve više punili, a djeca su bila sve uzbuđenija. Bio je to dug put. Dok su jedni spavali i odmarali, drugi su kartali ili slušali pjesme. U Fažani nas je dočekao ručak prije kojeg smo otišli na plažu. Na plaži su se mnogi učenici slikali, a bilo je i ponekih padova u vodu. Poslije smo se uputili na brod koji nas je trebao prevesti na Brijune. S broda smo mogli vidjeti predivno i bistro more u kojem su se jasno vidjele ribe. Oko nas je letjelo jato galebova koje su mnogi slikali. Na Brijunima nas je dočekala voditeljica s kojom je istraživanje otoka bilo zanimljivo i poučno. Nekim učenicima posebno se svidio muzej s prepariranim životinjama, dok su drugi uživali u vožnji vlakićem koji nas je vozio kroz safari park u kojem smo mogli vidjeti zebre, nojeve, slona… Na otoku je prevladavala zelena boja terena za golf, a u zraku se osjetio miris morske soli. Nakon vožnje vlakićem posjetili smo papagaja koji se zvao Koki. Koki je bio bijeli papagaj, točnije kakadu, srednjeg rasta s kojim smo mogli razgovarati. Kada smo porazgovarali s Kokijem imali smo nešto slobodnog vremena kojeg su neki potrošili na igranje nogometa, istraživanje otoka ili kupovanje suvenira. U kasnijim popodnevnim satima morali smo se oprostiti od Brijuna. Dočekao nas je isti brod s kojim smo i došli te smo se zadovoljni i pomalo umorni vratili u autobus, a onda pred školu.

Patricia Šimara, 7.A

Što smo posjetili ?

IZLET U KOPRIVNICU (5.E I 5.C) 30.04.2014.

30.04.2014. 5.E I 5.C razred zaputili su se u Koprivnicu zajedno sa profesoricama Anitom Damjanović i Valerijom Begić.

Na put smo krenuli oko 8 sati ujutro. Vozili smo se oko 2 i pol sata do našeg prvog odredišta, doma Ivana i Josipa Generalića u Hlebinama. Ivan i Josip naši su najpoznatiji naivni slikari. Razgledavali smo atelje Josipa Generalića. Voditeljica radionice nas je naučila tehniku slikanja na staklu. Slike koje je Josip slikao zanimljive su i vrlo lijepe.

Josipova najpoznatija slika

Još neke Josipove slike:

Nakon lijepog iskustva u Hlebinama zaputili smo se u tvornicu Podravka. Kada smo stigli, imali smo malu prezentaciju o tvornici Podravka. Nakon toga imali smo priliku upoznati gospodina medvjedića Lina... Tada smo krenuli u obilazak tvornice, u pogon. U tom se pogonu proizvode pekmezi i džemovi. U Hrvatskoj postoje još neke tvornice. Tvornice Podravka također postoje i izvan naše države, u cijelom svijetu. Na kraju, dobili smo male poklončiće, proizvode Podravke. Imali smo ručak i nakon ručka krenuli smo prema umjetnom jezeru Šoderici. Naš je izlet vrlo brzo prošao, ali smo se vrlo dobro zabavili i naučili ponešto.

Jana Bojničić, 5.e

Putovanje u Varaždin i Čakovec

Dana 30.4.2014. godine 5. A, B i D razred išli su na terensku nastavu u Varaždin i Čakovec. U 8 sati svi smo pred školom spremno čekali na ulazak u autobus, osim Filipa Paukovića koji je malo kasnio. Nakon što smo već svi ušli u autobus, naša razrednica je svečano uvela uspavanog Filipa.

Kada smo svi bili u autobusu, razrednica je rekla vozaču da možemo krenuti. Već nakon prvih pet minuta vožnje, postalo nam je dosadno. Počeli smo pričati i šaliti se, ali prestali smo kada smo vidjeli da bi Marko Nimac mogao poginuti od smijeha. Nakon otprilike sat vremena, stigli smo do Hidroelektrane Čakovec. Ispred hidroelektrane, ja, Matija Vokić sam morao razredu pročitati upute za ponašanje u prostorijama u kojima se nalaze strojevi pod visokim naponom. Pravila su bila vrlo stroga, a posebno se isticala rečenica: „Nepoštivanjem ovih pravila osoba bi se mogla dovesti u smrtnu opasnost!“ Prestrašeni i mirni kao bubice ušli smo u hidroelektranu. Ondje nas je dočekao vodič koji nam je rekao neke podatke za koje je mislio da bi nam mogli biti zanimljivi. Odgovorio nam je na neka pitanja, zatim nas proveo po hidroelektrani. Jedva smo čuli što govori zato jer nas je ometala buka snažnih turbina i strojeva. Nakon posjeta hidroelektrani autobusom smo krenuli u Varaždin. U autobusu je bila ista priča kao i u početku. Kada smo stigli u Varaždin, išli smo u muzej kukaca. Vodič nam je ispričao neke zanimljivosti o muzeju, a onda nas je pustio da razgledamo izloške. Neki su mislili da će povraćati, neki su zapamtili sve podatke, neki su razgledali sve izloške, a neki su postavljali pitanja vodiču. Većini se svidio muzej, a nekima bi bilo draže da smo otišli na športske terene. Nakon muzeja otišli smo u katedralu, a poslije toga na sladoled. U katedrali smo upoznali najstarijeg čovjeka na svijetu. Rođen je 1696!! Zapravo je rođen 1996, ali su mu u matičnu knjigu slučajno napisali da je rođen 1696. On nam je prepričao veliki

požar u Varaždinu, te proces izgradnje katedrale. Na kraju smo otišli na poznato varaždinsko groblje. Pronašli smo grob poznatog hrvatskog znanstvenika Franje Košćeca. On je sakupio sve one kukce za muzej. Nakon groblja, vidjeli smo Stari grad Varaždin. Napokon smo otišli u autobus i krenuli prema Čakovcu. U Čakovcu smo vidjeli Palaču Zrinski. Ispred nje smo vidjeli kip koji prikazuje ženu koja pozdravlja dva čovjeka; Zrinskog i Frankopana. Poslije smo otišli do autobusa i krenuli prema restoranu u kojem smo jeli ručak. Restoran je bio lijepo uređen, sve je bilo napravljeno od drveta. Posebno smo se obradovali kada smo vidjeli ogroman nogometni teren. Jedva smo čekali da ručak završi, a onda smo usprkos laganoj kišici izjurili van. Iako smo bili jako veseli, teren nam je bio prevelik i nismo više mogli trčati. Nakon mnogo igre razrednica nam je rekla da uzmemo svoje stvari, i uđemo u autobus. Kada smo započeli put prema Sesvetskom Kraljevcu, počela je padati kiša. U autobusu smo se zabavljali i smijali se. Vrijeme nam je brzo prošlo i već smo se našli pred našom školom.

Pozdravili smo se s razrednicom i pošli svojim kućama.

Matija Vokić, 5.D

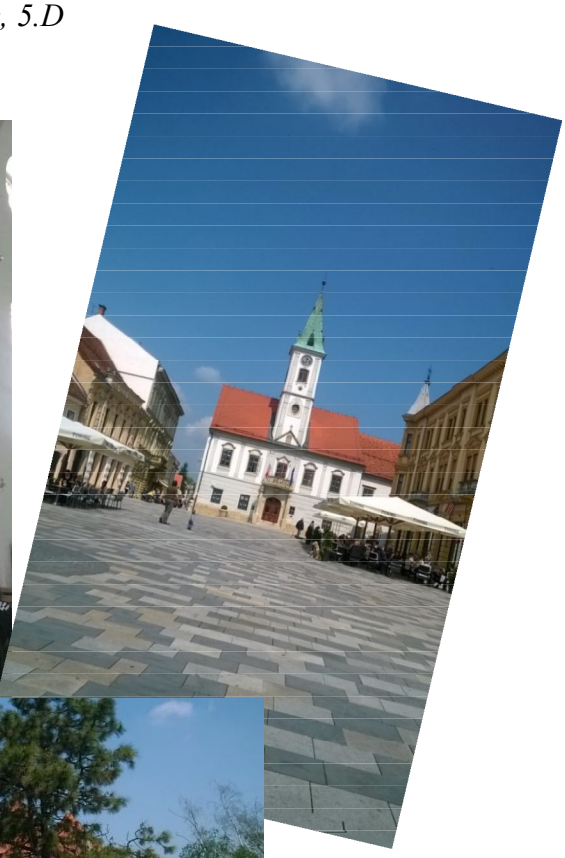

Naši veseli učenici i profesorice!

Sport je radost

Dana 2. svibnja održao se još jedan Dan sporta u našoj školi. Prisustvovali su mnogi učenici i sjajno se zabavili. Postizali su se mnogi uspjesi, a rezultati su zabilježeni.

Dan sporta 2. svibnja 2014. - rezultati sprinta na 50 m

V. razredi

Dječaci:

Natjecatelji:	postignuto vrijeme
Mihael Miketić, 5. a	9, 1
Niko Pavlović, 5. a	9, 0
Franko Novokmet, 5. a	8, 2
Marko Čaučar, 5. b	8, 1
Dominik Kovačević, 5. b	9, 7
Luka Ladan, 5. b	9, 4
Matija Vokić, 5. d	9, 0
Toni Barišić, 5. d	8, 3
Matej Žarko, 5. e	8, 3

Djevojčice

Natjecateljice:	postignuto vrijeme
Mihaela Milić, 5. c	9, 4
Borna Varga, 5. c	10, 6
Stela Jurić, 5. d	9, 7
Isabella Lekić, 5. d	10, 8
Tia Majstorović Mlivić, 5. e	9, 3

VI. razredi

Dječaci:

Natjecatelji:	postignuto vrijeme
Damjan Kovačev, 6. a	8, 3
Patrik Krešimir Kućan, 6. a	10, 1
Luka Papac, 6. b	8, 4
Ivan Krešo, 6. b	8, 5
Marko Hunić, 6. b	8, 5
Antonio Šarac, 6. b	8, 6
Luka Josipović, 6. c	7, 9
Ante Tavra, 6. c	8, 8
Antonijo Galjuf, 6. d	8, 9
Patrik Davidović, 6. d	11, 6
Matej Zečević, 6. d	9, 2
Leon Lacić Karić, 6. d	8, 7
Ivan Križanović, 6. d	10, 0
Matija Behin, 6. e	8, 5
Matej Milušić, 6. e	7, 6
John Anderson, 6. e	8, 3
Mateo Bubalo, 6. e	8, 3

Djevojčice:

Natjecateljice:	postignuto vrijeme
Laura Jelić, 6. a	8, 7
KlaraPostek, 6. a	9, 7
Valentina Ključević, 6. b	8, 8
Ivana Pavlović, 6. b	9, 5
Marija Brekalo, 6. b	8, 9
Klara Čičak, 6. c	8, 7
Matea Josipović, 6. c	8, 4
Amelia Žiljak, 6. d	8, 9
Ivona Krnjić, 6. d	8, 9
Iva Matković, 6. e	9, 4
Manuela Spevec, 6. e	8, 9
Tina Mandir, 6. e	9, 9
Kristina Tušek 6. e	9, 5

VII. razredi

Dječaci:

Natjecatelji:	postignuto vrijeme
Josip Križanović, 7. d	8, 9

VIII. razredi

Dječaci:

Natjecatelji:	postignuto vrijeme
Damjan Mrazović, 8. a	7, 6
Filip M. Tomić, 8. a	8, 8
Karlo Mihalinec, 8. a	7, 9
Mate Pavić, 8. a	7, 9
Tin Brdarić 8. a	dikvalificiran
Duje Sinovčić, 8. c	8, 0

Izvan konkurencije:

Kristijan Anđelić, 4. b 9, 9

STRELIČARSTVO

Streličarstvo je olimpijski sport koji treniraju dvije učenice naše škole: Paola Golenko i ja (Martha Berislavić) 5.D. Streličarstvom se bavimo već skoro 2 godine. Kako bi mogle trenirati moramo imati posebnu streličarsku opremu koju čine luk, štitnici i strijele. Vrste lukova su: goli luk, tradicionalni, standarni, olimpijski,zakrivljeni(compaund). Treniramo u klubu „Streličarski klub Sesvete“. Idemo na mnoga natjecanja, od kojih su tri bila državna. Također bih voljela ići na olimpijadu. Bile smo na 16 natjecanja na kojima se dobiva i medalja za najbolju ekipu. Paola i ja imamo već tri medalje. Zadnje natjecanje je bilo u Rijeci. Kao klub osvojili smo mnogo medalja te smo vrlo ponosni zbog toga. Za kraj bih željela bih reći kako mi se streličarstvo sviđa jer je vrlo egzotičan i pomalo opasan sport.

Martha Berislavić, 5.d

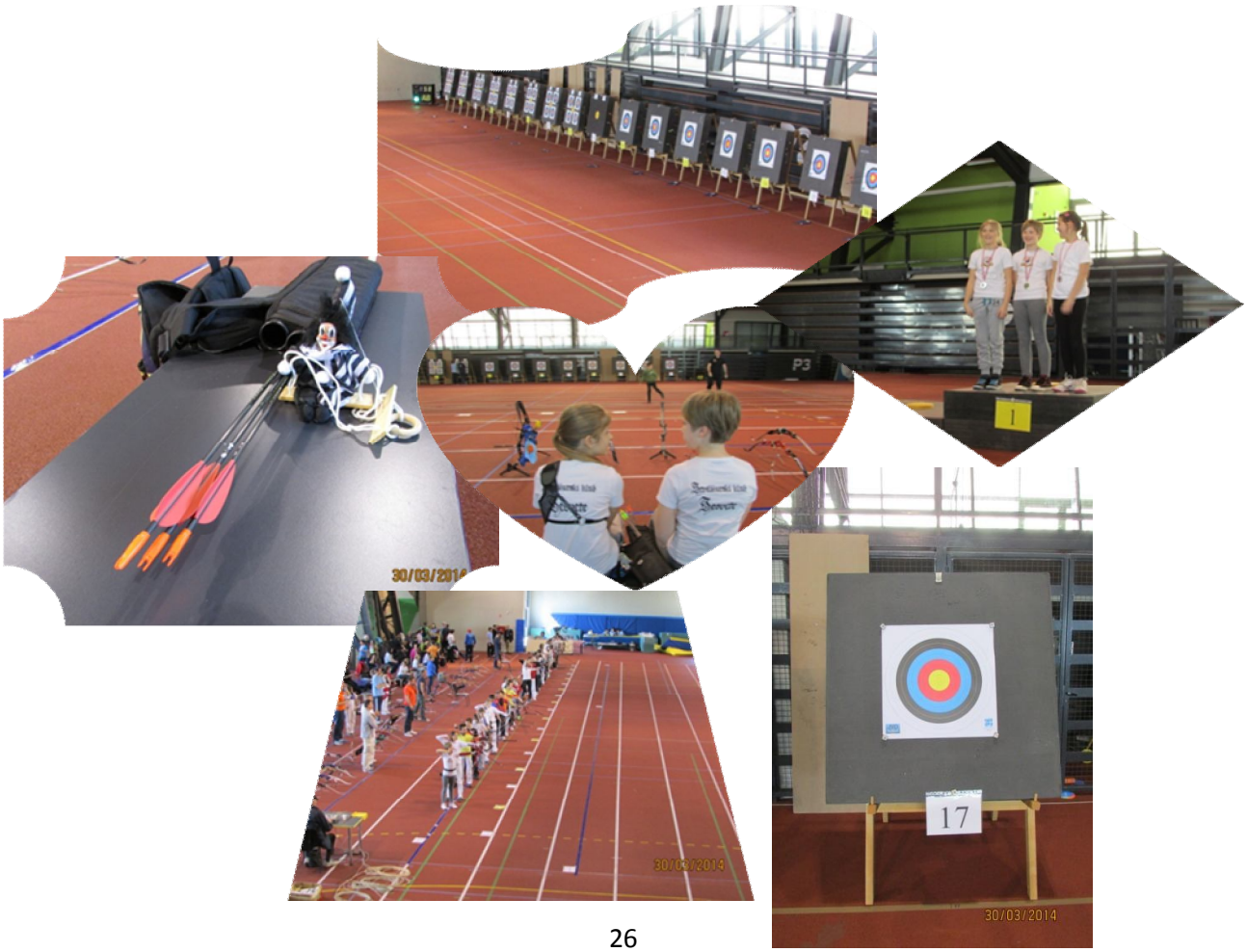

EUROPSKE PRVAKINJE

Dana 18.12.2013. godine plesčice PK Lana krenule su na divan put. Za taj put su se dugo spremale. Marljivo su radile samo kako bi postigle što bolje rezultate. To je bio put u Berlin! Ali, da radost bude još veća, trenerica ih je odlučila odvesti još u dva divna grada, Prag i Beč.

Djevojčice su krenule iz Zagreba te se zaputile prvo prema starom povijesnom gradu Pragu. Tamo su posjetile središte grada te razgledale mnoga obilježja Praga, npr. Veliki Božični sajam, Katedralu, te Karlův most. Nakon Praga otišle su u Berlin gdje su cijelo popodne razgledavale grad te navečer otišle do Alexandar plaza te posjetile Berlinski sajam. Mnogi zaljubljenici u shopping otišli su do velikih shopping centrova kojih je Berlin prepun. Nakon napornog dana odlučile su po prvi put dobro odspavati. Otišle su u hotel gdje su bile do idućeg jutra. Ujutro prvo su otišle u Hrvatsko veleposlanstvo, pa u zoološki vrt u Berlinu koji je jedan od najljepših ali i najvećih vrtova u Europi. Tamo su se zadržale sve do kasnog popodneva. Navečer slijedio je najuzbudljiviji dio, odlazak u Tropical Island Resort! Kada su tamo došle sve nisu mogle vjerovati da takvo nešto doista postoji jer su prije dvije minute bile na hladnom obučene u višeslojnu odjeću, a sada su u kratkim rukavima pod tropskom klimom. Sve su se odmah otišle kupati i uživati malo prije natjecanja. Idući dan bio je jako napet. Bio je to dan natjecanja, dan za kojeg se one spremaju već pola godine. Natjecanje je prošlo u najboljem redu, trenerica je bila zadovoljna. Ali sada je slijedilo proglašenje, pitanje da li će i ove godine Lane nastaviti tradiciju i opet osvojiti puno zlatnih medalja? Tradicija se nastavila, Lane su osvojile čak šest zlatnih medalja i dva četvrta mjesta. Veselje je bilo ogromno. Naše europske prvakinje slavile su sve do jutarnjih sati. Idućeg dana slijedilo je kupanje u bazenima, odmaranje u wellness-u i jacuzzi-jima, kupanje u laguni, spuštanje niz tobogan i još razne druge aktivnosti… ali nažalost slijedio je i dan napuštanja Tropical Island Resorta. Ali, tu putovanju nije kraj. Plesačice još moraju posjetiti Beč. U Beču su cijeli dan razgledavale grad, ali da to sve ne bi bilo previše povijesno i tmurno one su posjetile i Prater zabavni park. Tamo su se odlično zabavile iako sve sprave nažalost nisu radile zbog zime. Nakon provedenog dana u Beču, nažalost putu je morao doći kraj. Svi su bili žalosni, ali ih je oraspoložio doček roditelja.

Naše prvakinje dočekao je, ne samo pljesak roditelja, već i divan vatromet. I tako je završilo jedno divno putovanje i natjecanje naših prvakinja i s ponosom ih možemo predstaviti: Daniela Guja, Lara Žgela, Andrea Andrić, Mia Markoč, Tea Broz, Isabella Lekić i Lea Cvitkšić.

Lea Cvitkušić, 7.a

ZA PLES, ZA ŽIVOT!

Ja sam Paula Stojčević i u slobodno vrijeme pohađam treninge mažoret plesa. Treniram u klubu mažoretkinja "Sesvećanke" već 6 godina. U klubu ima 5 formacija: početna formacija, kadetska i druga kadetska formacija, juniorska i druga juniorska formacija te seniorska. Dugo smo se pripremale za regionalno prvenstvo koje se održalo 30.3.2014. u Samoboru. Trud nam se isplatio i osvojile smo odlično 4. mjesto. U svakoj formaciji postoji predvodnica, a ona je 'kapetan' formacije i ona je drugačija od ostalih mažoretkinja u formaciji. Na natjecanjima se plešu dvije koreografije. Defile je ples koji se pleše po stazi širokoj 6 metara i dugačkoj 60 metara, mora se prijeći u 2 minute, a ako se ne prijeđe u 2 minute, cijela formacija će biti diskvalificirana s natjecanja. Koreografija se pleše na mjestu, unutar kvadrata od 12 metara širine i dužine.

Paula Stojčević, 5.D

ZAGREB ZAGREB ZAGREB
KARLOVAC VINKOVCI ŠIBENIK

INTERVJU SA JEDNOM OD DRŽAVNIH PRVAKINJA

U ovom intervjuu razgovarat ću s Leom Cvitkušić. Ona je plesačica Plesnog kluba Lana. Bila je sa svojom plesnom grupom na mnogim natjecanjima. Zajedno s njom idem u 7.a razred.

- **Kako si se upisala u Plesni klub Lana?**
- *To je bilo još u petom razredu, krenula sam kući i na hodniku susrela glavnu trenericu i predsjednicu Plesnog kluba Lana. Dijelila je letke za upis i ja sam to slučajno uzela i odlučila se upisati.*

- **Kako ti je bilo na prvom treningu?**
- *Bilo je zabavno ali i naporno, jer sam se prvi put susretala s takvim sportom.*

- **Koje su ti najdraže plesne vrste i zašto?**
- *Sve su mi drage na svoj način. Balet mi se sviđa jer je elegantan. Show dance jer u njemu glumimo i plešemo u isto vrijeme. Cheerleading i cheer dance zbog sportskog duha.*

- **Koja su ti najuspješnija natjecanja?**
- *Najdraže i najuspješnije europsko natjecanje bilo je Beach cup u Berlinu. Sa svojom grupom osvojila sam zlatnu medalju u juniorskoj kategoriji. Konkurencija je bila jaka ali uz naporan trud ja i moja grupa smo uspijele osvojiti zlato. Također se ponosim na dva zlata koje sam osvojila u Požegi na državnom natjecanju.*

- **Za koja se sada natjecanja pripremaš?**
- *Pripremam se za dva državna natjecanja u različitim kategorijama. Naporno radimo od siječnja i očekujemo dobre rezultate. Nadam se da ćemo osvojiti dobro mjesto.*

- **Je li ti ponekad naporno trenirati taj sport?**
- *Ne, jer nikad neću požaliti za onim što volim raditi. Jednom kad ples uđe u tebe više ne može izaći.*

Lea Cvitkušić nam je primjer kako možemo uspijeti u onome što volimo i želimo. Za sve to je zaslužan naporni trud i iskusna trenerica Lana Hukman. Lei želimo još puno uspjeha u plesu.

Daniela Guja 7.A

VUKOVAR

Usred oluje, usred jada,

Na istoku, na kraju grada,

Ima jedan narod što gori ,

I za svoju se domovinu bori.

Tamo svak' ima srce ogrmno,

Koje kuca domoljubno.

A čak ti ni to ništa ne vrijedi,

Kada se ne možeš oprijeti bijedi.

Lea Cvitkušić, 7.a

GOLUBICA SJEĆANJA

Na istoku stoji grad

Nastao iz praha i ratnog mraka

Leti nad njim golubica.

Na istoku stoji grad.

Zasuli ga pijesci vremena,

Puni ratnog bremena.

Leti nad njim golubica.

Na istoku stoji grad

-Vukovar.

Budi sjećanja

Na to što Hrvatu znači domovina,

A iznad njega leti

Golubica-slobodna!

Mia Markoč, 7.a

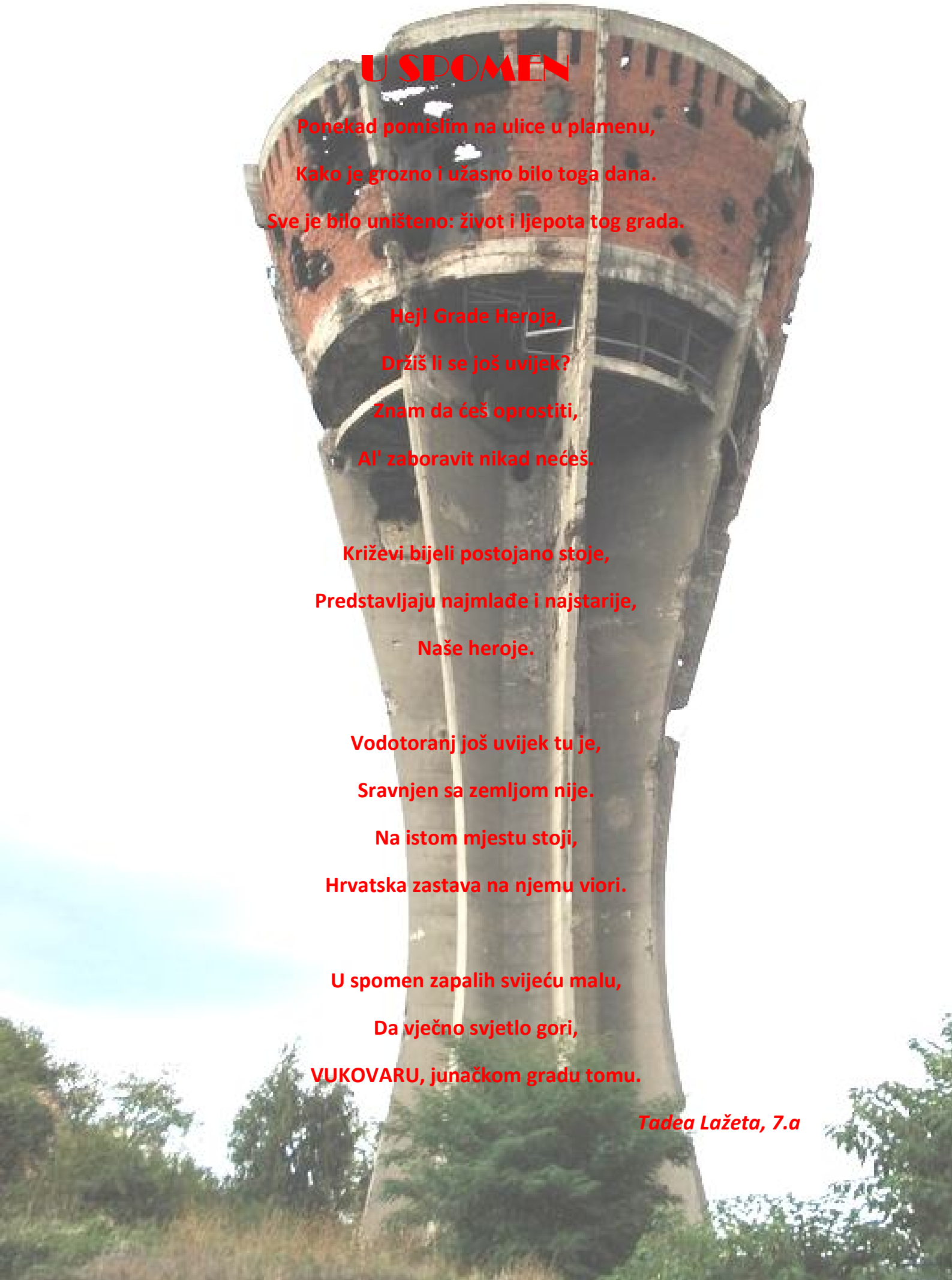

U SPOMEN

Ponekad pomislim na ulice u plamenu,

Kako je grozno i užasno bilo toga dana.

Sve je bilo uništeno: život i ljepota tog grada.

Hej! Grade Heroja,

Držiš li se još uvijek?

Znam da ćeš oprostiti,

Al' zaboravit nikad nećeš.

Križevi bijeli postojano stoje,

Predstavljaju najmlađe i najstarije,

Naše heroje.

Vodotoranj još uvijek tu je,

Sravnjen sa zemljom nije.

Na istom mjestu stoji,

Hrvatska zastava na njemu viori.

U spomen zapalih svijeću malu,

Da vječno svjetlo gori,

VUKOVARU, junačkom gradu tomu.

Tadea Lažeta, 7.a

Sjećanje na Vukovar

Jedne noći studene

Na istoku Hrvatske

Jedan grad meni mio

Svoju je krv i suze lio.

Protiv mračne se sile borio.

Hrvatski su heroji

Vukovar branili.

Svim su se snagama

Protiv neprijatelja borili.

Nestao je grad pod rukom

Nemilosrdnika.

Bio je to rat između

Svijetlosti i mraka.

Sjećanje uvijek nek' bude

Na one hrabre i ponosne ljude.

Jana Burić, 7.a

SVI SVETI ~ DUŠNI DAN

Nepregledna beskonačnost krizantema, svijeća, križeva, grobova i ljudi. Ljudi izgubljenih u masi zamišljenih i tupih pogleda, pogleda osušenih suza koji žive u sjećanjima ili onih svježih, vlažnih koji pokušavaju shvatiti zašto najmilijih nema. Na groblju mir, šutnja ili tek pokoja tiha riječ. Tišina. Ali rekla bih tišina koja vrišti. Uokolo sve dostojanstveno. Dostojanstvena žena koja stoji pokraj groba na kojemu piše: Branitelj. U njoj su isprepleteni osjećaji tuge i ponosa. I žena koja stoji u blizini¨groba mog pradjeda, mjesta u kojem, počiva njen trogodišnji sin. Niz lice joj se kotrljaju suze. Nadam se da poslovica «Vrijeme liječi rane» nije utopija. Svi sveti, dan kada posjećujemo svoje najmilije, mislimo na njih, sjećamo ih se. Palim svijeću za sve duše koje nisu s nama.

Patricia Šimara, 7.a

LAVICA NORA

Od boli i tuge svi smo pali
na koljena.
Predala se lavica voljena.
Za nju se sakupljao novac
Dok nije došao njen životni
konac.

Imala je srce lava.
Sada vječno u miru spava.
Njena smrt bila je noćna mora.
Bila je Lavica Nora.

Lea Grgić i Klara Postek

6.a

Gdje je nestao čovjek?

Na kraju jednog sela, gotovo uz rub šume stoji jedna stara, trošna kuća. Zarasla je sva u trnju i travi. Krova gotovo da i nema, a izvana sva ruševna. Sa svih strana razbijeni su prozori kroz koje ulazi hladnoća. Večernja svjetlost koja je dopirala sa ulice, tek malo je obasjavala zaraslu stazicu koja je vodila do kuće. Posvuda je blato i kamenje, te poneka odbačena vreća sa smećem. Prolazi tu svaki dan mnoštvo ljudi, ali nitko se ne obazire. Odlazi, a tek navečer se vraća, starac koji živi sam u toj kući. Naizgled izmučen, umoran, siromašan, ispaćen od života. Odlazio je svako jutro sakupljati odbačene boce kako bi preživio taj dan. Boljih mogućnosti nije imao. Ljudi koji su živjeli nedaleko od njega nisu imali osjećaja za njegovo siromaštvo. Gotovo nitko ga nije ni primjećivao. Tako se bespomoćno borio iz dana u dan. Osim siromaštva koje ga je snašlo kroz život, stigla je i bolest koja je svakim danom bivala sve jača. Tek nešto novaca što je zaradio jedva je bilo dosta za hranu, na lijekove sigurno nije ni pomišljao. Bio je prisiljen moliti za pomoć od kuće do kuće. Gotovo su mu sva vrata bila zatvorena. Nitko nije mario za njega. Uporni starac nije odustajao. Borio se za bolji život. Stigla je i hladna zima. Bilo mu je sve teže i teže. Niz stazu koja je vodila od njegove kuće do ulice nije imao s čim očistiti. Gotovo ga je zatrpao snijeg. Iz dubokog snijega nadzirali su se samo njegovi tragovi. Uporno je odlazio od kuće kako bi zaradio nešto i preživio još jedan dan. Od sakupljenog novca kupio si je komadić kruha. Izlazeći iz dućana pored vrata je ugledao dječaka kako prosi. Znajući kako je teško zaraditi kroz cijeli život za koricu kruha, smilovao se nad dječakom i odlučio je sa njim podijeliti svoj kruh. Tako izmučen, promrznut, ali ipak zadovoljan u srcu što je pomogao dječaku, vratio se starac svojoj kući. Sljedećeg jutra nigdje nije bilo ni jednog traga na stazi koju je skroz zameo snijeg. Svi su prolaznici i dalje samo brzo jurili kroz ulicu ne osvrćući se na trošnu kućicu siromašnoga starca. Osvanuo je još jedan dan, ali novih tragova nije bilo. Bio je to znak da već drugi dan iz trošne i osamljene kućice nitko nije odlazio, a niti dolazio. Tek se jedan od stanovnika sela Dobriša Cesarić zabrinuo gdje je nestao čovjek. Zabrinuvši se odlučio je otići do kućice da vidi što se zapravo tamo zbiva. Jedva je prošao kroz trnje koje se nalazilo ispod zatrpanog snijega. Ušavši unutra ugledao je bespomoćnog starca kako leži na podu na tankom kartonu bez deke i nekog pokrivača. Razočaran u stanovnike ovoga kraja, osobito one koji uživaju u materijalnom, ali bez imalo osjećaja za one koji su u potrebi, umro je ovdje starac, gladan i promrzo.

Katarina Sara Gagulić, 7.a

Legenda o Bijeloj

Davno to bijaše, u vrijeme vladavine Turaka, na lijepom predjelu Dalmacije ponad Novigradskog mora. Proljeće je zazelenilo livade oko franjevačkog samostana, a gore više, u kamenjaru, pastiri čuvaju svoja stada. Svoje blago čuva i mlada Mare, plavokosa i vitka seljanka. Sirota je bez oca i majke, a i brata jedinoga Turci joj zatvoriše. Bijahu siromašni i nisu mogli platiti harač, pa mladoga Marka baciše u Pržun. Mare svaki dan tjera svoje stado gore u vrleti, što bliže zatvoru. Plavokosi ljudi u tom kraju bijahu rijetkost, i narod Maru prozva „Bila". Višlje, u brdu, stajale su kamene turske kule. Konjanici bi odozgo promatrali kršćanski narod. Među njima ističe se visoki, stasiti, tamnokosi janjičar. Ima već neko vrijeme da je među pastirima primijetio ženu plave kose, i kao da mu srce brže zakuca kad je vidi. Kasno se proljeće pretvorilo u ljeto, a Mare iz dana u dan hita ka Pržunu. Mladi janjičar bi svaki put projahao oko nje, a ona bi ga samo smireno gledala. Naposlijetku janjičar je upita zašto dolazi tako blizu zatvora. „Brat mi je ovdje zatočen.", odgovori Mare i krene dalje, a konjanik ostane zamišljen. Sljedeći dan janjičar predloži Mari da joj oslobodi brata. „A zašto bi ti to učinio?", upita Mare. „Platit ću vaš dug i pustiti Marka,a ti ćeš biti moja!", doda on. Mare se zamisli. Nema toga što ona ne bi učinila za svog brata, ako on nije slobodan, njen život nema smisla. Uskoro pristane. Za neko vrijeme Marko, mršav i u dronjcima, izađe na slobodu. Teškim se koracima spuštao prema Pridragi. Sestra mu pođe ususret, a on joj se smrknut obrati: „Prokleta bila, što si učinila?! Bolje da sam skončao u lancima, nego da ti postaneš turska nevjesta. Ne želim te više za sestru!" Mare tužna i slomljena ode u planinu i sjedne na rub ponora. Njene suze padale su u mračnu dubinu a uskoro za njima i ona. Ubrzo iz ponora poteče rječica brza i bistra, i ulije se u more. Narod je nazva „Bila". Tako se i danas zove u spomen na Mare i njenu neuzvraćenu sestrinsku ljubav.

Mia Markoč, 7.a

ZIMA

Ona prolazi,
U svom bijelom kaputu,
Putem cijelo vrijeme kiše,
Od nje se drveće njiše,
Bez najave, bez ičega dolazi
Baka zima
Ispred kuće prolazi!

Ana Vurbić, 6.a

BADNJAK

Kiti se bor,

Pjeva zbor,

Vlada mir,

To je taj božićni đir.

Svuda je mir u svijetu

Zvijezde sjaje u letu

Svi imaju kapute

Na boru ukrasi se mute.

Snijeg pada

Nigdje nema jada.

Mir u svijetu želim

I blagdanu se jako veselim.

Litetarna skupina

ŠKOLSKE MUKE

Sad, kad sam razred šesti,

Nitko me ne može smesti.

Ipak i matematika smeta,

Ali bit će tako do kasnog puberteta.

U tjelesnom sve se oko lopte vrti,

Bit će napeto sve do smrti.

Ocjena u imenik stiže,

Srednja je sve bliže.

Predmete treba k'o vodu piti,

Teško je šesti razred biti.

Klara Postek, 6.a

Kad se ljubav dogodi

Kad se ljubav dogodi,

sve nestane, sve se ostavi

kad se ljubav dogodi...

Ništa na svijetu nije bitno,

kad se za njom odlazi,

kad se ljubav dogodi...

Samo mali pogled,

što kroz ljubav prolazi

kad se ona dogodi.

Ljubavni pogled, dugačak je tekst

kad se ljubav dogodi.

Ništa više nije bitno

kad se ljubav dogodi.

Laura Jelić, 6. a

Steven Jobs

Zovem se Steven Jobs. Imam sina i kćer. Rođen sam 24. veljače 1955. godine.

Svi me znaju po Apple-u kao izumitelja, a sada ću vam ja ispričati svoju priču...

Jednoga dana probudio sam se na fakultetu u Sjedinjenim Američkim Državama, bio sam nitko i ništa, bez roditelja, dok mi prijatelj nije rekao za ovu stvar:

SPAJANJE TELEVIZIJE I TIPKOVNICE.

Bio sam tako oduševljen da smo projekt morali predstaviti u Osnovnoj školi New Jersey. Pola gledatelja i kupaca je otišlo, a jedan je kupac ostao i upitao nas: „Kako ste to razotkrili, izvolite moju podsjetnicu ako bi me željeli za kupca i menadžera“. Naravno da smo razmislili i odlučili smo mu se javiti, on je naime bio vlasnik jedne prodavaonice računala i ostale računalne opreme. Kada smo došli, dao nam je zadatak od 500 dolara za 100 magnetskih ploča za računalo u samo 50 dana. Činilo nam se da je to nemoguće, ali sam u sebi pomislio: „Mogu ja to, mogu ja to!“. Naravno, pristali smo na taj posao, ali onda smo shvatili da nam nedostaje radnika pa sam potražio pomoć. Naravno da smo je našli, a to su bili: Michael, Jean i Daniel. Sve smo to radili u tatinoj garaži nedaleko od grada. I napokon je došao taj dan da smo izvršili naredbu. Od tada su nam se počeli javljati investitori za menadžment i ostalo. Bilo nas je sve više i više pa smo morali osnovati tvrtku pod nazivom Apple Computers.inc. Kada smo počeli raditi, zanemarivao sam svoje prijatelje na moju veliku pogrešku. Tako sam i htio raditi sve jača i jača računala za manje novaca, no naravno se to nije svidjelo odboru pa su glasali da me ne mogu više držati u članstvu Apple Computersa. Od tada mi je išlo sve gore i gore. Tada sam se pridružio isto tako jednoj računalnoj grupi kojoj sam nanio veliki trošak i tako su me izbacili iz te grupe. Tada me je jedan poluvlasnik Appla htio natrag u Apple. On se totalno promijenio. Odmah sam htio otpustiti sve članove odbora koji su otpustili mene, a tada su i izglasali da sam punopravni vlasnik Appla. Bio sam sretan i odmah krenuo do dizajnera računala da mi da najbolje od sebe i dao mi je i napokon sam si ostvario želju: raditi jaka računala, MP3-playere i mobitele. Napravio sam ih sve od iPhona do iPada, iPoda i potražnja je počela biti tako velika da nam je imovina Apple vrijedila milijarde i milijarde. Od jake bolesti sam umro 5. listopada. 2011. u 56. godini života.

Marin Ivan Martinović, 5.a

NA BREGU

Zagorska klet

Je k'o mali mišji rep.

Okružen vinogradom,

V bregu blešti.

Rasutim cvečem,

Vrana tih.

Ljubavi močne,

Od strasti te,

Najbolja je zagorska klet.

V kleti gazeči grožđe,

Svanut će novo slatko voće.

Vino će moje popiti svi

I početi se crveniti.

Zaljubiti će se oni,

U moju dragu,

Črlenu baru.

Jaka je ona, ko sam

Vrag, nema tu pomoči,

Nema tu sreče,

Ne postoji ništa,

Od ljubavi veče.

Literarna skupina

Moja sestrična Anastazija već se kao mala s roditeljima odselila na daleki Island. Iako je između nas razlika u godinama, slažemo se i duboko smo povezane. Zato se nisam iznenadila kada sam dobila poziv s Islanda na njezino vjenčanje. Ubrzo me nazvala telefonom i u razgovoru mi dala do znanja da na vjenčanju želi imati nešto plavo. Anastazija obožava cvijeće, a na Islandu koji je hladan ga baš i nema i zato je došla na ideju da joj ja kao najdraža sestrična poklonim cvijet, ali ne bilo kakav! To mora biti plavi cvijet – prekrasna plava ruža. Nije mi preostalo ništa drugo nego spakirati stvari i krenuti na put. Potragu sam započela letom prema Nizozemskoj, najpoznatijoj cvjetnoj adresi Europe. Bila sam sigurna da ću baš tamo naći ono što tražim. Kad sam stigla na cvjetne livade između vjetrenjača, bilo je prekrasnih plavih tulipana, ali ne i ruža. To me nije pokolebalo, pa sam odletjela na jug Francuske u Provansu. Tamo pod toplim suncem raste mnogo krasnog cvijeća, možda i plava ruža. Bila sam u krivu! Ako plave ruže nema ni u Nizozemskoj, nema je u Francuskoj, pa gdje je onda ima?! Sjetila sam se jedne korisne informacije koja me može dovesti do cilja. Francuski cvjećari uputili su me u London gdje živi najpoznatiji svjetski uzgajivač ruža Jack Rose. On mi je zadnja nada. U svojim staklenicima Jack Rose kreira najneobičnije ruže u najneobičnijim bojama koje možemo zamisliti i daje im imena. Sigurna sam, plava ruža me čeka! Ali ono što mi je pokazao stari engleski gospodin bio je cvijet nježnih svijetlih latica s plavim odsjajem. Kakvo razočarenje! Plave ruže nema! Bio je to kraj moje potrage. Sutradan sletjela sam na Island. Prema meni sva sretna što me vidi, trčala je moja sestrična. Ni jednom riječju nije spomenula cvijet zbog kojeg sam proputovala pola svijeta. Gledajući je onako veselu, plavokosu i plavooku, shvatila sam da je Anastazija poput one plave ruže za kojom svi tragaju ili

kad bolje promislim to bih mogla biti ja koja sam poplavila od muke, želeći pronaći nešto što je bilo samo šala.

LEA MARKOČ, 4. A

Prehlađena škola

Kad krenemo u školu
u jesenske dane,
mašu nam veselo
- jabuke sa grane.

Šljive modre,
kruške žute,
znaju naše đačke pute.

Mi učiti moramo
u jesen i zimi,
dok je vani hladno
i dimnjak se dimi.

Kada jesen dođe
i školi je hladno.
Zabole je kosti
– prehladi se gadno.

Kašlje, kiše, šmrče

jer đaci ne uče!!!

Petica joj dajemo,

malo meda, čaja

i veselju njenom –

neće biti kraja!!!

LEA MARKOČ, 4. A

KAD BI SVI LJUDI NA SVIJETU

Kad bi svi ljudi na svijetu bili složni i darežljivi ne bi se događali ovakvi primjeri:

U Njemačkoj u centru grada živi dječak Max. Njegovi roditelji su bogataši, a on je njihov sin jedinac, njihovo najveće blago. Jako ga vole i zato mu sve dopuštaju. Max ne uči, radi ono što želi. Svaki dan on i njegova obitelj naručuju mnoštvo hrane i poslastica. Na mjesec dobiva džeparac od 400 eura. Kad bi barem taj novac podijelio s drugima, s malim djelom koji bi darovao, nekome bi pomogao u životu. Na svijetu ima mnogo onih koji su siromašni, koji nemaju niti krov nad glavom. Jedan od njih je Maxov imenjak, on živi u Africi, roditelji su mu već odavno mrtvi, umrli su dok je još bio malen, a on se jedva sam nosi sa svojim obavezama. Od pet sati ujutro do noći radi i snalazi se kako bi preživio. Škola je od tog malenog mjesta u kojemu živi udaljena šest kilometra pješačenja. Nažalost ove godine Max se razbolio i preminuo, od gladi više nije mogao živjeti. Nitko mu više nije mogao pomoći. Da se ljudi udruže, više ne bi

bilo takvih tragedija, svi bismo živjeli i bili bismo zadovoljni. Mnogi misle da treba pomagati samo svojim bližnjima i samo za blagdane, ali u krivu su! Pomagati treba svakodnevno, u skladu sa svojim mogućnostima. Možda ne ćemo spasiti svijet, ali nekome ćemo pomoći.

LEA MARKOČ, 4. A

KATASTROFA

Ljudi su samo u nekoliko sati ostali bez svega što su stvarali cijeli život. Što samo obična voda, koja je prije bila ljepota Hrvatske, može učiniti ljudima da oni svakodnevno rade još veću rijeku suzama i koliko ih srce boli kada vide da je sav njihov trud, sav njihov život otišao u nekoliko minuta. Kakva je to tuga vidjeti ljude kojima je voda odnijela sve! Više nemaju ni suza da bi plakali. Tolika je ta njihova tuga. Sada im je daleko kuća, dalek im je put do nje, sada su im ostale samo uspomene. Kad pogledamo teške trenutke u bliskoj prošlosti, uvijek smo bili skupa i u takvim trenutcima uvijek smo bili jači zato sada moramo svi biti zajedno i pomoći. Sada moramo pokazati da smo svi jedno u dobru i zlu.

Laura Jelić, 6. A